

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Dronning Gunnild

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Dronning Gunnild", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 366. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich06-shoot-workid89828/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

St. St. Blicher

Dronning Gunnild

Fordum.

Da varst Du klædt udi Zobel og Maar,
Og pyntet med prægtige Smykker,
Juveler og Perler i guldfagert Haar,
I Sindet de slemmeste Nykker.

Nu.

Da ligger Du nøgen og skrumpen og fæl,
Alt med Dit skallede Hoved,
Langt sortere end den Egepæl,
Hvorned Du blev Sumpen troloved.

Fordum.

Du glimred som Stjernen af første Rang,
Og Tusinder adlød din Villie,
Forelskede Sukke ledsaged Din Gang,
Naar yndigt Du dandsed paa Tillie.

Nu.

Da ligger Du stille paa Dødningselin,
Med haarde, visnede Hænder;
Med dette stive og isnende Griin
Du ingen Hjerter antænder.

Fordum.

Da satte Du gjerne Blodøxen i Gang,
Kong Erik Du lettede Byrden,
Du deelte paa Fjeld og paa Hav og paa Vang
Din Tid mellem Leffen og Myrden.

Nu.

Nu har Du det temmelig tørt og svalt,
Men hæsligt med Munden Du vrænger:
Dødsvrælet, da Du blev i Mosen kvalt,
Neddukker af Bødlernes Stænger.

366

Folkelige, episke Digte

Hvor kunde Du troe Harald Blaatand saa?
Selv brødst Du jo over Dig Staven;
Nu ligger Du blaatanndet selv paa Straa,
Mens han ta'er en Luur sig i Graven.

Der er endda gledet en heel Deel Aar,
Mens Du haver ligget i Sølen;
Gad vide, hvordan det dernede staaer:
Hvad Nyt, Dronning Gunnild, fra Pølen?

Blevst Du udi Helvede saa forbrændt,
Da have de handlet Dig ilde;
Erik Blodøxe skulde Dig neppe gjenkjendt,
Om ellers forresten han vilde.

Maaskee han er ogsaa dernede endnu
Med samt eders værdige Sønder;
Maaskee det er rundet ham siden ibu,
Hvor daarligt sig Blodøxen lønner.

I tusinde Aar snart – der falder mig paa –
Min Naadige haver sig fjælet;
De vil til Dagen paa Ny opstaae;
De længe med Døden har hælet.

Maaskee det skal være en Overrettsdom,
Som De nu paa den Maade lider.
De laa udi Mulmet et Tusind Aar om,
Og atter til Lyset nu skrider.

De viser Dem ret som en Antiquitæt
Fra gamle hedenske Tider;
God Nat! og sov vel, Deres Majestæt!
Det sorte Laag over Dem skrider.

Min Ligpræken kommer saa temmelig seent,
Vil mulig ej somme behage;
Imidlertid er den dog ærlig meent;
Jeg beder tiltakke at tage.

367

St. St. Blicher

E Buen aa e Herremand

D'ræ sonn dae seje, te e Buen ær aa en sølle Stand –
Kahænsæ A vil hæjes ett byt mæ wo Herremand.
Jaja, han haar en Herrgoer, A kon en bette Halgoer;
Han haar en grømme stuere Haww, A kon en bette Kalgoer;
Han haar en faale Haavven Hæjst, A haar eet flær end tow;
Men de ka æjsen retten gaat draw bode Wown aa Plow;
Han haar en Skow saa laang aa bre, aa A haar ekk et Træ –
Men somti goer A i hans Skow, aa bjærre mæ en Pind dæfræ.
No! A haar ekkon jen Kuen, aah! han haar manne flær,
Min hun ær æjsen gue nok – hans brydde ham let mier,
Aa saa den faale Haavven Bøn, dem mo han jow gi Pæng te;
A haær en jænle Piggetøs, aa saa en bette Dreng te.
Hans Frow aa Frøknær goer i Silk aa Hermeliin te Kjærk;
Mi Kuen go' mæ hin Hiværgaans Kjowl, aa i hin Blaargaans
Særk.
Han drekke Vien te dawle Brugh, A kon tow Gaang om Oret,
Aa saa en bette Dram te, nær A for ett da foeret.
Han edde Sup aa Stieg aa Kaahg aa manne anne Slaww;
A foer mi Mjælk aa Grød aa Brøe te – de wa Syn aa klaww.
Nær han ska jores, foe di Faalk en skammelig Haaw Edels.
Mit Følle nøws mæ Grød aa Fisk – aa saa en kjøn to'Vefels.